

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

צ.

עין משפט
ג'ר מצוה

הדשות. דישת שזלין בתרומה וצמער כגון שהקדמו בשבלין:
אין עובר. כלל תחוסים: **המרכסות.** משוס דגמר מלאכתן למעשר
משעת דישת: **תרומה ומעשר.** דתסת דיש לאו בתרומה ומעשר
משעת קרל דאין תרומה ומעשר סתם אלא מן המירוח ואילן

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כרכתיב (במדב יח) כרגן מן הגורן:
מפני מראים העין. שלא יאמרו
עליו שהו חוסס: **כול.** מלא אגרוף:
צטרסקלין שפיה. שק או צטרסקל
תולין צלוורה והמאלכ בתוכו ואוכלת:

נכרי הדש כפרסו של ישראל. אינן
עובדים הצעלים שאמרו לו חוסס
פרמי ודוש צה תצוהה שלך אין
עליהם עבירת לא תחוסס: גידולי
תרומה. שרעה וגידלה הגידולין
תרומה מדרבנן ויהי אחד משמנה
עשר דבר שרבו ציה שמאי על ציה
הלל ביציאות שבת (שבת ח): וכיון דלאו

תרומה מדאורייתא היא קרינא ציה
דייש סתמא: **בשלמא גידולי תרומה**
תרומה. מדרבנן ואינן צריך לשמעינן
דעובר: **גידולי טבל.** תצוהה
שגמרתה בכרי ורעה צביצלה הרי
היא כשאר חולין ואוכל הימנה ערמי
עד שימרח דריון דורשו כלה צבול
ליה איסוריה. ובתרומה הוא דגזור

כדמפרש התם גזירה משוס תרומה
טהורה ציד ישראל שמא זרענה
להפטר שלא יתננה לכהן אי נמי
משוס תרומה טמאה ציד כהן דלמא
משהי לה לזרעה ואחרי צה ל ידי
תקלה: **פלוגתא דר' שמאי ור' יהודה**
בדקדושין (דף כג): **ממון גבוה.** ולא
קרינא ציה צדיש: **וגבי תרומה**
מיתוקמא שהיתה פרה של ישראל
שאסור להאכילה תרומה ואפילו אם
דש צה כהן דתנאי^ה כהן ששכר פרה
מישראל אע"פ שמונחיה עליו לא
יאכלנה כרשיני תרומה: **היכי דמי.**
דליות מעער קודם לדישה: כגון
שהקדמו. וקרא שם עליו בשבלין:
וולרי"ן. כיון דשם מעער עליו לר'

יהודה נהי נמי דממון הדיוט הוא:
הא צעי חומה. שאסור לאכלו חוץ
לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא
תחוסס ודמי לאו דלא תוכל לאכול
בשערין: **ציום פאגו.** היקף חילון
של ירושלים שהוספו עליו קרוי
ציה פאגו. ונראה לי שהו לשון
כבישתה של עיר שונגל"א צלע"ז
כדאמרין פרק קמא (דף טו) זה
קיה חמור וציה פניה: **לאן כמעער**

דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח
מעם הארץ שחיכו להפריש מעער
שני על הספק ולהעלותו לירושלים:
אף הוא. יומתן כהן גדול צמס'
סוטה (דף מח): **ציטל אם היודוי.**
של מעער ואפילו של צמרים שאין
לומר צערמי הקדש מן הציה וגם
נתמיו ללוי לפי שלא היו נותנים
מעער ראשון ללוי כהלכתו דרממנא
אמר ללוים וקנסוניה עזרה וזה
לתמו לכהנים: **וגור על הדמאי.**
צלוקה מעם הארץ שפירש הכל
מספק מפני שהצטל עון מיתה חוץ
מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא

גזר על הדמאי לפי ששלח צבל גבול ישראל וראה שיש
הוא צעיר חומה. שאסור לאכלו חוץ לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא תחוסס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערין: ציום פאגו. היקף חילון של ירושלים שהוספו עליו קרוי ציה פאגו. ונראה לי שהו לשון כבישתה של עיר שונגל"א צלע"ז כדאמרין פרק קמא (דף טו) זה קיה חמור וציה פניה: לאן כמעער דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחיכו להפריש מעער שני על הספק ולהעלותו לירושלים: אף הוא. יומתן כהן גדול צמס' סוטה (דף מח): ציטל אם היודוי. של מעער ואפילו של צמרים שאין לומר צערמי הקדש מן הציה וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נותנים מעער ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסוניה עזרה וזה לתמו לכהנים: וגור על הדמאי. צלוקה מעם הארץ שפירש הכל מספק מפני שהצטל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא

גזר על הדמאי לפי ששלח צבל גבול ישראל וראה שיש
הוא צעיר חומה. שאסור לאכלו חוץ לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא תחוסס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערין: ציום פאגו. היקף חילון של ירושלים שהוספו עליו קרוי ציה פאגו. ונראה לי שהו לשון כבישתה של עיר שונגל"א צלע"ז כדאמרין פרק קמא (דף טו) זה קיה חמור וציה פניה: לאן כמעער דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחיכו להפריש מעער שני על הספק ולהעלותו לירושלים: אף הוא. יומתן כהן גדול צמס' סוטה (דף מח): ציטל אם היודוי. של מעער ואפילו של צמרים שאין לומר צערמי הקדש מן הציה וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נותנים מעער ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסוניה עזרה וזה לתמו לכהנים: וגור על הדמאי. צלוקה מעם הארץ שפירש הכל מספק מפני שהצטל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא

גזר על הדמאי לפי ששלח צבל גבול ישראל וראה שיש
הוא צעיר חומה. שאסור לאכלו חוץ לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא תחוסס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערין: ציום פאגו. היקף חילון של ירושלים שהוספו עליו קרוי ציה פאגו. ונראה לי שהו לשון כבישתה של עיר שונגל"א צלע"ז כדאמרין פרק קמא (דף טו) זה קיה חמור וציה פניה: לאן כמעער דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחיכו להפריש מעער שני על הספק ולהעלותו לירושלים: אף הוא. יומתן כהן גדול צמס' סוטה (דף מח): ציטל אם היודוי. של מעער ואפילו של צמרים שאין לומר צערמי הקדש מן הציה וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נותנים מעער ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסוניה עזרה וזה לתמו לכהנים: וגור על הדמאי. צלוקה מעם הארץ שפירש הכל מספק מפני שהצטל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא

גזר על הדמאי לפי ששלח צבל גבול ישראל וראה שיש
הוא צעיר חומה. שאסור לאכלו חוץ לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא תחוסס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערין: ציום פאגו. היקף חילון של ירושלים שהוספו עליו קרוי ציה פאגו. ונראה לי שהו לשון כבישתה של עיר שונגל"א צלע"ז כדאמרין פרק קמא (דף טו) זה קיה חמור וציה פניה: לאן כמעער דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחיכו להפריש מעער שני על הספק ולהעלותו לירושלים: אף הוא. יומתן כהן גדול צמס' סוטה (דף מח): ציטל אם היודוי. של מעער ואפילו של צמרים שאין לומר צערמי הקדש מן הציה וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נותנים מעער ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסוניה עזרה וזה לתמו לכהנים: וגור על הדמאי. צלוקה מעם הארץ שפירש הכל מספק מפני שהצטל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא

גזר על הדמאי לפי ששלח צבל גבול ישראל וראה שיש
הוא צעיר חומה. שאסור לאכלו חוץ לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא תחוסס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערין: ציום פאגו. היקף חילון של ירושלים שהוספו עליו קרוי ציה פאגו. ונראה לי שהו לשון כבישתה של עיר שונגל"א צלע"ז כדאמרין פרק קמא (דף טו) זה קיה חמור וציה פניה: לאן כמעער דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחיכו להפריש מעער שני על הספק ולהעלותו לירושלים: אף הוא. יומתן כהן גדול צמס' סוטה (דף מח): ציטל אם היודוי. של מעער ואפילו של צמרים שאין לומר צערמי הקדש מן הציה וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נותנים מעער ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסוניה עזרה וזה לתמו לכהנים: וגור על הדמאי. צלוקה מעם הארץ שפירש הכל מספק מפני שהצטל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא

גזר על הדמאי לפי ששלח צבל גבול ישראל וראה שיש
הוא צעיר חומה. שאסור לאכלו חוץ לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא תחוסס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערין: ציום פאגו. היקף חילון של ירושלים שהוספו עליו קרוי ציה פאגו. ונראה לי שהו לשון כבישתה של עיר שונגל"א צלע"ז כדאמרין פרק קמא (דף טו) זה קיה חמור וציה פניה: לאן כמעער דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחיכו להפריש מעער שני על הספק ולהעלותו לירושלים: אף הוא. יומתן כהן גדול צמס' סוטה (דף מח): ציטל אם היודוי. של מעער ואפילו של צמרים שאין לומר צערמי הקדש מן הציה וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נותנים מעער ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסוניה עזרה וזה לתמו לכהנים: וגור על הדמאי. צלוקה מעם הארץ שפירש הכל מספק מפני שהצטל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא

גזר על הדמאי לפי ששלח צבל גבול ישראל וראה שיש
הוא צעיר חומה. שאסור לאכלו חוץ לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא תחוסס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערין: ציום פאגו. היקף חילון של ירושלים שהוספו עליו קרוי ציה פאגו. ונראה לי שהו לשון כבישתה של עיר שונגל"א צלע"ז כדאמרין פרק קמא (דף טו) זה קיה חמור וציה פניה: לאן כמעער דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחיכו להפריש מעער שני על הספק ולהעלותו לירושלים: אף הוא. יומתן כהן גדול צמס' סוטה (דף מח): ציטל אם היודוי. של מעער ואפילו של צמרים שאין לומר צערמי הקדש מן הציה וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נותנים מעער ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסוניה עזרה וזה לתמו לכהנים: וגור על הדמאי. צלוקה מעם הארץ שפירש הכל מספק מפני שהצטל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא

והדשות במעשר ובתרומה אינו עובר משום לא תחוסס. פי'
צקונטרס דתסת דיש לאו הוית תרומה ומעשר שאין
רגילות להיות תרומה ומעשר אלא אחר מירוח תימה דאי"כ אפילו
הן חולין מתוקנים לא יעבור דאין רגילות להיות מתוקנים קודם
מירוח ונראה לטעמא משוס דתמידי
דישו דמשמע הראוי לו ומעשר ממון
גבוה הוא ותרומה נמי לישראל אסור
לימן לפני צהמתו ואפילו כהן דוקא
כרשינין שהוא מאכל צהמה מותר
להאכל ולא חטיין משוס הפקר תרומה
וכן דיש צהדיא צמעילה (דף יג.)
ושם ד"ה מחו' מדישו גבי הא דתנן
וכן פרה לא תאכל כרשיני הקדש:
גידולין מעשר חורין. דלא שייך
למיגור שמא ישהה צידו
ויצטר צממא דלמיה ישהה כיון
שיכול לפדותו ואפילו לקוח צכסך
מעשר שנטמא דאילו נפדה לרבי
יהודה לא גזרו על גידולין דליהו
מעשר כיון דעיקר מעשר ש' לו פריין:
כאן במעשר ראשון דמיקרי דישו
כאן במעשר שני. דאפילו
לר' יהודה אינו עובר חוץ לחומה
כדפריך צממון והא צעי חומה
ומימה והלא אי לאו רעך היה אוכל
פועל משל הקדש כי היכי דשרי משל
צבירו ולא הו גזל וה"כ אית לן
למימר דשרי חוץ לחומה דהא לרבי
יהודה ממנו הוא ויכול לקדש צו
האשה אפילו חוץ לחומה צממטע
צקדושין (דף נג): **וי"ל דאפילו הכי**
(לא) קרינן דישו שלו ולא של
רעך דה"נ אמרין צסוף פרק
חלק (פסהדיון דף ק"א): דלכולי
עלמא לא מיקרי שללה גבי עיר
הנדחת ופטורה מן החלה דלא
מיקרי עריסותיס:

והיכי דמי בשחקדמינו בשבלין.
תימה דמאי אלא תרומת דמאי מי
לפרושי הכא היכי דמי דעד השתא
נמי הו מיירי צהכי דהא צגידולי
מעער ליכא לאוקמה כלל:
אמר זהו הניתוח רבי שמעון בן
יוחאי אומר. ורבנן לא
פליגי עליה צמאי דמפרש טעמא
משוס דמעלי לה: **חסום פרתו**
ודוש בה. פירוש ודוש בתצוהתי
דמרויח צאמירה לנכרי דבתצוהת
נכרי פשיטא דשרי כיון שאין ישראל
נשכר צחסימה אלא ארצה מפקוד
כמו שפשיטא שמומר לומר לנכרי
אכול נצלה ומהאי טעמא נמי מותר
לומר לנכרי צבשת היך צצר וצשל
לצרכך כשאין מוטל עליו לזווג דאין
מרויח צצוהת אמירה כלום ומינה
אמר ר"י דלא דמי לאומר לנכרי
אכול נצלה דלא שייך התם אמירה
לנכרי שהישראל עלמו יכול לימן
נצלה צציו אכל הכא אותו דבר
שאומר לנכרי לעשות הוא אינו יכול
לעשות כמו לצשל לא לחסום
ומירושלמי דגזוקין צגי מחזיקין ידי
נכריים צצציעית דקאמר א"ל חרוש
צה טצצוהת ואנא נקיבנא לה מינך
צמר צצציעית אומר ר"י דאין ראה

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא**
דאיסור לאו שרי. אע"ג צבמס' מו"ק (דף יג.) אמרין^ה צצציעית וחולו
של מועד אסור אמירה לנכרי התם משוס דצבת ויו"ט חלא מילתא היא
^הוגזרו אטו שבת: **דגנבין** זהו ארמאי. צשאלתות דרב אחאי^ה מפרש
שחי קושאין דיגר צבים של צהמה צצוקה ובהכרי גונב הדינר ודוש
היכם ומסרסו ולשון גנבין להו לא משמע הכי שלא צצין לגנוב רק הדינר:
מחלפי

א) תרומות פ"ט מ"ה,
ב) קדושין כ"ד (ו"ש"י),
ג) סוטה מ"ה. יומא ט.
ד) קדושין כ"ד (ו"ש"י),
ה) קדושין כ"ד (ו"ש"י),
ו) קדושין כ"ד (ו"ש"י),
ז) קדושין כ"ד (ו"ש"י),
ח) קדושין כ"ד (ו"ש"י),
ט) קדושין כ"ד (ו"ש"י),
י) קדושין כ"ד (ו"ש"י).

הגהות הב"ח
א) גבי ר"מ דאמר מעשר
שני ממון: (ב) שם ולר'
יהודה הא כ"ל ואת ר'
נממק:

גילון הש"ס
רש"י ד"ה בית פאגי.
היקף חילון. ע"י פסהדיון
י"ד ע"ב צרשי" ד"ה ציה
פאגי ומנחת עת ע"ב ד"ה
חוץ לחומת: תוס' ד"ה
אבל וכו' וגזרו אטו שבת.
ע"י ר"ה דף כ"ג ע"ב חוס'
ד"ה שאין ועין צב"ח ריש
הלכות כלאים:

מה א ב מ"י פ"ג מהל'
שכירות הלכה ד ועי'
צהצונות וצמ"מ סמג לאון
קפד טוש"ע ח"מ פ"י שלח
ספין ח ועין צב"ח:
מו ג ד מ"י שם הלכה ג
טוש"ע שם ספין ח:
מו ה מ"י שם הל' ד ה:
מו ו מ"י פ"ג מהל'
תרומות הלכה כא:
מו ז מ"י פ"ו מהלכות
מעשר הלכה א סמג
עשין קלה:
ג ח מ"י פ"ו מהלכות
מעשר שני הלכה טו:
גא ט מ"י שם פ"ג הלכה
ח:
גב י מ"י פ"ג מהלכות
שכירות הלכה ד ה:
גב כ מ"י פ"ג מהלכות
מעשר שני הלכה יג:
גד ל מ"י פ"ט מהלכות
מעשר הלכה א סמג
עשין קלה:
גה מ מ"י פ"ג מהלכות
שכירות הלכה ד ה:
גו נ מ"י שם הלכה ג סמג
לאון קפד טור ש"ע
ח"מ פ"י שלח ספין ז:
גז ס מ"י פ"ו מהלכות
שבת הלכה א סמג
לאון סה טוש"ע ח"מ פ"י
ש"ע ספין ז:
גח ע מ"י פ"ג מהל'
שכירות הלכה ג סמג
לאון קפד טוש"ע ח"מ פ"י
שלח ספין ז:

לעני רש"י
שונגל"א [צינגל"א].
חומה המקיפה את העיר.
ירול"ר [יריליי"ד].
לשלשל (נאמר בפרה).